

Æ hadde tenkt

Æ hadde sett dæ lenge før du kom
Førr alltid veit æ det når du e nær
og hadde tenkt å hilse lett og kaldt
Du veit æ enno har deg altfor kjær

Slik ville æ forsvare mæ med kulde
Og også skjerme dæ på samme vis
Sånn at alle våres nye drømme skulle
Som høstens blomstra visne inn i is

Æ hadde tenkt, men då du stansa
Med det hemmelige varme gode blick
Og smilet som æ kjenne og veit så mykje om
Då skjønnte æ at planen min ikkje gikk

Æ tok di hand, men kunne ikkje prate
Kun et varsomt stryk, det litle kjærtegn vi
Bestendig brukte i ei folksom gate
Den gangen detta ikkje var forbi

Æ tok di hand, men kunne ikkje prate
Kun et varsomt stryk, det litle kjærtegn vi
Bestendig brukte i ei folksom gate
Den gangen detta ikkje var forbi